

Lesninger - Skjærtorsdag

1. lesning 2 Mos 12,1–8.11–14

Påbud om påskemåltidet

I de dager sa Herren til Moses og Aron mens de var i Egypt: Denne måned skal være nyttårs måneden for dere. Dere skal regne den for den første måneden i året. Si til hele Israels menighet:

På den tiende dag i denne måned skal hver husfar ta seg ut et lam, ett for hver husstand! Men er en husstand for liten til å spise opp et lam, skal husfaren og hans nærmeste granne ta ett sammen, etter som de har folk til. Dere skal ikke regne flere på hvert lam enn at alle blir mette. Det må være et årsgammelt, lyteløst værlam. Istedenfor et lam kan dere også ta et kje. Dere skal ta vare på det til den fjortende dag i denne måneden. Da skal hele Israels menighet slakte det straks etter at solen er gått ned. Så skal de ta noe av blodet og stryke det på de to dørstolpene og dørbjelken i de husene hvor de spiser det. Og kjøttet skal de spise samme natten; de skal steke det på ilden og spise det med usyret brød og bitre urter.

Når dere spiser det, må dere ha belte om livet, sko på føttene og stav i hånden, og dere skal spise det i hast! Det er Herrens påske. For samme natt vil jeg gå gjennom Egypt og slå i hjel alle førstefødte i landet, både av folk og fe; og over alle gudene i Egypt vil jeg holde dom. Jeg er Herren. Men blodet skal være det merke som viser hvilke hus dere er i. Når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi. Ikke noe ødeleggende slag skal ramme dere når jeg slår Egypt.

Siden skal denne dagen være en minnedag for dere. Da skal dere holde helg og høytid for Herren. En evig lov skal det være for dere å feire den i slekt etter slekt.

Omkved: Velsignelsens kalk som vi velsigner, er samfunn med Kristi blod.

Hvorledes skal jeg gjengjelde Herren
alt han har gjort for meg?
Frelsens kalk vil jeg løfte
og påkalle Herrens navn.

For folkets åsyn vil jeg holde mine løfter til Herren.
Hans helliges død teller for ham.
Se, Herre, jeg er jo din tjener,
din tjenerinnes sønn.

Du har løst mine lenker.
Med takkoffer vil jeg påkalle Herrens navn.
For folkets åsyn vil jeg holde mine løfter til Herren,
i templets forgårder, i Jerusalems midte.

2. lesning 1 Kor 11,23–26

Hver gang dere spiser og drikker, forkynner dere Herrens død

Brødre, jeg har selv mottatt fra Herren dette som jeg har bragt videre til dere, at i den natt da vår Herre Jesus ble forrådt, tok han brød, fremsa takksigelsen over det, brøt det i stykker og sa: «Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette, for å

minnes meg.» På samme måte tok han også begeret som fulgte aftensmåltidet, og sa: «Dette beger er den nye pakt, sluttet i mitt blod. Gjør dette, hver gang dere drikker det, for å minnes meg.»

Ja, hver gang dere spiser dette brød og drikker dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil han selv kommer.

Evangelievers Joh 13,34

Et nytt bud gir jeg dere, sier Herren:
at likesom jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre.

Evangelium Joh 13,1–15

Han gav dem det ytterste bevis på sin kjærlighet

Påskehøytiden var ennå ikke begynt; men Jesus visste at timen var kommet, da han skulle dra fra denne verden over til sin Far. Og som han alltid hadde vist dem som var hans her i verden, hvor han hadde dem kjær, gav han dem nå det ytterste bevis på sin kjærlighet.

Aftensmåltidet var i gang; og djevelen hadde allerede inngitt Judas, sønn av Simon Iskariot, at han skulle forråde ham. Jesus, som visste at Faderen hadde overlatt alt i hans hender, og at som han var utgått fra Gud, var det til Gud han vendte tilbake, reiser seg da fra bordet, legger kappen av seg og binder et klede om seg. Så heller han vann i et fat og gir seg til å vaske disiplenes føtter og tørre dem med det klede han bærer om livet.

Han kommer da også til Simon Peter. Men han sier: «Skal du vaske mine føtter, Herre?»

Jesus svarte: «Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal skjønne det siden.»

Men Peter sier: «Aldri i evighet skal du vaske mine føtter!»

Jesus svarer: «Får jeg ikke vaske deg, har du ingen plass hos meg.»

Da sier Simon Peter: «Ikke bare føttene, Herre, men hendene og hodet med!»

Jesus sier: «Den som har tatt et bad, trenger ikke vaske seg, han er ren over det hele. Og dere er rene – dog ikke alle.» Han visste nemlig hvem forræderen var; derfor var det han sa at de ikke alle var rene.

Da han var ferdig med å vaske deres føtter, og hadde tatt på seg kappen og satt seg til bords igjen, sa han til dem: «Forstår dere hva jeg nå gjorde for dere? Dere kaller meg ‘Mester’ og ‘Herre’, og dere gjør rett i det; jeg er det. Men har da jeg, som er Herren og Mesteren, vasket deres føtter, da skylder også dere å vaske hverandres føtter; det er et eksempel jeg har gitt dere, og hva jeg har gjort for dere, skal også dere selv gjøre.»